

de Mennesker, der færdes paa Vejene. Naar jeg gaar her i København, føler jeg aldrig Utryghed ved at passere mellem Bilerne, hvad enten de er foran, bagved eller paa Siden. Men naar jeg kører paa Landevejen i min Vogn, paa min Cykle, eller jeg spadserer, føler jeg mig ikke sikker et eneste Sekund, fordi Bilisterne har Magten og bruger den hensynsløst.

Den højtærede Justitsminister gav et Eksempel paa, at Bilhastigheden ikke overtrædes i nogen nævneværdig Grad. Men dette kan jeg ikke rigtigt slaa mig til Ro med; jeg tror ikke, dette Eksempel var godt valgt. Thi Sagen er den, at paa en Vejstrækning, hvor der kører i Tusindvis af Biler, naar man selvfølgelig ikke op paa den meget store Hastighed. Alene Massen af Biler forhindrer den forrykte Fart, der under andre Forhold kan sættes op. For det Tilfælde, at nogen ikke skulde tro min Paastand om, at Sagen ligger anderledes andre Steder, vil jeg anbefale vedkommende at gaa sig en Tur paa Vordingborg Chausseen eller paa den Chaussé, som fører til Korsør eller til Kalundborg, og gøre sig bekendt med den Kørsel, der finder Sted paa disse Veje, baade om Dagen og om Aftenen. Saa vil han faa at se, at der kører Bilisterne med rigtig god Fart, og tju, tju, saa har man dem udenom sig eller over sig, hvis man ikke viger ordentligt til Side.

En Bilist viger aldrig til Side for en; hvad enten man gaar eller cykler, maa man vige til Side for en Bil, fordi den har Magten. Men det er en uførsvarlig Ordning, at f. Eks. Cyklisten altid skal vige for Bilen; Bilen gænger Cyklister og Fodgængere til Side paa de ufremkommelige Veje, som de kan være ude paa Landet. Der sidder man paa sin Cykle og pludselig faar man om sig en Masse Biler, der kommer farende henad Vejen; og de fleste Bilister forstaaer ikke at færdes paa Vejene, de driver Cyklisten ud i Hjulsporene, og han kan ligge til højre eller venstre, og ingen agter paa, om han kommer til at ligge under Bilen — Bilisten skænker det ingen Opmærksomhed.

Vi maa have Færdselsregler overfor den hensynsløse Kørsel, der præsteres paa Vejene for Tiden. Under et saadant snavset Føre som det, vi har haft i 2—3 Maaneder i dette Efteraar, kan man være sikker paa, at hvis ikke man kommer væk fra Bilen og springer til Side ind paa en Pløjemark, om det skal være — det skal man ikke tage Hensyn til — saa faar man en Skylle af Snavs over Hovedet. En Bil kører ikke paa den tørre Stribe, som findes midt paa

Vejbanen og paa begge Sider af denne; Bilen farer gennem de vandfyldte Hjulspor; I saadanne Tilfælde finder jeg, at Bilisten burde have Erstatningspligt overfor den Mand, der bliver tilsølet derved. Hvis man endda havde et Sted, hvor man kunde gaa ind og sige: der kører det og det Nummer, og han har givet mig saadan en Omgang, og han saa blev draget til Ansvar og kom til at betale, saa var der dog Haab om en Forbedring af Forholdene; før det sker, vil vi andre aldrig kunne være i Fred for Bilisterne paa Vejene.

Deres Hensynsløshed gaar endogsaa saa vidt — jeg ved det, for jeg færdes meget paa Vejene —, at de behandler Børn og Damer paa den Maade; man skulde ellers tro, at der kunde være en eller anden imellem dem, der kunde være galant nok til at køre til Side. Nej, naar man sidder i en Bil, saa har man overstaet alt, hvad der hedder Hensynsfuldhed. Det er en haard Dom, jeg fælder over Bilisterne, men de har fortjent den, thi saadan, som jeg her har skildret, opfører de sig fra Morgen til Aften.

Det allerværste er imidlertid Bilisternes Mangel paa Forstaaelse af Færdselsvanskelighederne; de har slet ikke Idé om, paa hvilke Steder det er, man kan risikere Ulykker. Gang paa Gang har jeg set, hvor umuligt det er for dem at køre paa mere vanskelige Veje, Biveje, som er smalle og har mange Huller. Naar Bilister har begaaet Overtrædelser og saa kommer for Retten, saa siger de gerne, at de kunde ikke se: der var Dug eller der var Sne paa Vinduerne, der var Regn eller Taage — og Følgen blev saa, at de kørte en Mand ned. Alle Mennesker, der er vant til at færdes paa Vejene, ved, at selvfølgelig holder man stille, hvor der er Vanskeligheder; men Bilisterne bruger ganske simpelt saadanne Forhold som et undskyldende Moment og siger: Saa kørte jeg til og kørte ham ned.

Men det er jo ganske forrykt, at de saaledes kører til. Pludselig befinder de sig i et Sving, siger de, som de ikke har iagttaget! Ja, man kan overhovedet ikke se et Sving, uden at man kan se ud over Vejen. Men kan man ikke se at styre, saa kører man smaat; ellers gaar det saaledes, at er der en Hindring paa en Vej, er der en Genstand, som forhindrer Udsigten, og der bag om den pludselig træder en Person frem, ja saa køres vedkommende ned. Men det skulde ikke være saaledes. Det skulde være saaledes, at den Mand, der kører en Bil,